

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การแนะนำเป็นกระบวนการช่วยให้บุคคลรู้จักและเข้าใจตนเองว่า มีความถนัด ความสามารถอย่างไร เพื่อการปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ของโลกและสภาพแวดล้อมในยุคปัจจุบัน ให้รู้จักพัฒนาศักยภาพหรือนำความสามารถที่มีอยู่ในตนเองมาใช้ให้เกิดประโยชน์อย่างสูงสุด แก่ตนเอง ครอบครัวและสังคมโลก โดยเฉพาะสังคมในยุคปัจจุบันเป็นสังคมของข้อมูล ข่าวสาร ความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและการสื่อสารได้มีการพัฒนาอย่างมากและไม่มีขีดจำกัด อีกทั้ง มีการแข่งขันทางเศรษฐกิจในโลกยุคไร้พรมแดน ซึ่งนับวันมีแต่จะทวีความรุนแรงจนมีผลกระทบต่อวิถีการดำเนินชีวิตของคนในสังคมยุคปัจจุบัน โดยเฉพาะเด็กและเยาวชนวัยรุ่น ซึ่งเป็นวัยของการเปลี่ยนแปลง เป็นวัยหัวเลี้ยวหัวต่อ ต้องมีการปรับตัวจากช่วงวัยรุ่นเข้าสู่วัยหนุ่มสาว จึงขาดความเชื่อมั่นในตนเองว่าจะจัดการกับพฤติกรรมของตนเองอย่างไร ทำให้มีความวิตกกังวลสูง สอดคล้องกับทฤษฎีพัฒนาการของฟรอยด์ (กิติมา ศชนะนาวิน. 2541 : 196-197) ที่กล่าวว่า เด็กช่วงอายุ 6-13 ปี เด็กจะเก็บกอดความรู้สึกหันมาเล่นกับเพื่อนวัยเดียวกัน เริ่มปรับตัวสู่ผู้ใหญ่ บุคลิกภาพของเด็กจะดีหรือไม่ขึ้นอยู่กับ การปรับตัว ช่วงอายุระหว่าง 17-20 ปี ระยะเวลาที่ร่างกายของเด็กกำลังเติบโตเป็นผู้ใหญ่ จึงมีการเปลี่ยนแปลงมากทั้งกายและใจจะมีปัญหาในการปรับตัวมาก สถานศึกษาจำเป็นจะต้องมีแนวทางการปฏิบัติการแนะนำการศึกษาให้กับนักเรียนในการนำกระบวนการแนะนำมาเป็นกลไกสำคัญในการป้องกัน ช่วยเหลือ ส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนตั้งแต่เยาว์วัย

กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดแนวทางการปฏิบัติการแนะนำการศึกษาไว้ในแผนพัฒนาการแนะนำในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545 – 2549) กำหนดวิสัยทัศน์การแนะนำว่า มองกว้าง มองไกล โดยมุ่งให้ทุกคนในทุกช่วงชีวิต มีคุณภาพชีวิตและสังคมที่ดี ใช้ชีวิตอย่างพอเพียงและมีความสุข ทุกคนในสังคมมีบทบาทและมีส่วนร่วมใน กระบวนการแนะนำอย่างกลมกลืนมิตร (กระทรวงศึกษาธิการ. 2546ข : 125) และหลักสูตรการศึกษา ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 (กระทรวงศึกษาธิการ. 2544 : 6) ได้กำหนดกิจกรรมการแนะนำ ไว้ในโครงสร้างของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมและพัฒนาความสามารถของผู้เรียนให้เหมาะสมตามความแตกต่างระหว่างบุคคล สามารถค้นพบและพัฒนาตามศักยภาพของตน เสริมสร้างทักษะชีวิต มีทักษะในการดำรงชีวิต มีวุฒิภาวะทางอารมณ์ ศิลธรรม จริยธรรม รู้จักการเรียนรู้ในเชิงพหุปัญญา รู้จักคิด ตัดสินใจ แก้ปัญหาในช่วงวิกฤติ วางแผน

การศึกษาต่อและพัฒนาตนสู่โลกอาชีพ รวมทั้งดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข ดังพระบรมราโชวาท ความว่า (กระทรวงศึกษาธิการ. 2545 : 1)

ขณะนี้รู้สึกกันโดยทั่วไปว่า มีปัญหาเยาวชนในบ้านเมืองมากขึ้น เนื่องจากเหตุหลายกระแส ความจริงเยาวชนมิได้ต้องการที่จะทำตัวให้ยุ่งยากแต่อย่างใด แต่โดยเหตุที่ไม่ได้รับการเอาใจใส่ดูแลเท่าที่ควรและขาดที่พึ่ง ขาดผู้ที่จะให้ความรู้ ให้คำแนะนำที่ถูกต้องเหมาะสมเขาจึงกลายเป็นปัญหาแก่สังคมเป็นหน้าที่ของท่านทั้งหลาย ผู้เป็นครูเป็นอาจารย์ เป็นผู้บริหารการศึกษาที่ต้องช่วยเหลือเขาด้วยหลักวิชา และความสามารถ ทุกคนได้เรียนวิชาการแนะนำมาแล้ว ควรจะได้นำหลักการมาปฏิบัติ เพื่อให้เยาวชนได้รับประโยชน์อันแท้จริง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการแนะนำแนวทางความประพฤติและจิตใจ ซึ่งสำคัญมากขอให้เพียรพยายามปลูกฝังความรู้ความคิดที่ปราศจากโทษให้แก่เขาโดยเสมอหน้า แนะนำอบรมด้วยเหตุผลและด้วยความจริงใจประกอบด้วยความเมตตาปรานี สงเคราะห์ อนุเคราะห์และนำพาไปสู่ทางที่ถูกที่เจริญ เยาวชนก็จะเกิดมีความมั่นใจและมีกำลังใจที่จะทำความดี เพื่อจักได้มีอนาคตที่มั่นคงแจ่มใส ในวันข้างหน้า

กระทรวงศึกษาธิการ (2546ข : 126-129) ได้กำหนดมาตรฐานคุณภาพการแนะแนวไว้ 15 มาตรฐาน 40 ตัวบ่งชี้ เพื่อเป็นแนวทางการปฏิบัติในการจัดบริการแนะแนวในสถานศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องมีความรู้ความเข้าใจแนวทางการปฏิบัติและกระบวนการบริหารจัดการแนะแนวการศึกษาและจะต้องบริหารงานให้ดำเนินไปตามเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาเยาวชนและคนไทยให้เป็นคนดี มีคุณธรรม เป็นคนเก่ง คิดดี ทำงานได้ดี มีคุณภาพ มีความเป็นไทย สามารถปรับตัวได้เหมาะสมกับสถานการณ์โลกและสังคมที่เปลี่ยนแปลง

ผู้วิจัยมีแนวคิดว่ากระบวนการแนะแนวมีความสำคัญและมีบทบาทต่อการพัฒนาองค์รวมของผู้เรียนทั้งด้านสติปัญญา อารมณ์ สังคมและเทคโนโลยีที่เข้ามาสู่วิถีชีวิตของคนไทยได้อย่างเหมาะสม ช่วยให้ผู้เรียนหรือผู้รับบริการได้รับการพัฒนาตนเอง ฟังตนเองและสามารถปรับตัวให้อยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข สถานศึกษาจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งและจะต้องมีแนวทางการปฏิบัติการแนะแนวการศึกษา มีความเหมาะสม มีความเป็นไปได้และตรงกับความต้องการของผู้เกี่ยวข้อง จากการศึกษาพบว่าได้มีการวิจัยเรื่องสภาพปัญหาการจัดการแนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา 2546 วณิช สุธารัตน์ (2546 : 68-69) แต่ไม่พบว่า มีงานวิจัยที่เกี่ยวกับ การพัฒนาแนวทางการปฏิบัติการแนะแนวการศึกษาของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 และ เขต 2 ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาแนวทางการปฏิบัติการแนะแนวการศึกษาดังกล่าวและผลของการวิจัยครั้งนี้คงจะเป็นประโยชน์สำหรับสถานศึกษาในการบริหารจัดการงานแนะแนวการศึกษาในสถานศึกษาต่อไป

คำถามการวิจัย

1. ความต้องการแนวทางการปฏิบัติการแนะแนวการศึกษาของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 และ เขต 2 เป็นอย่างไร
2. แนวทางการปฏิบัติการแนะแนวการศึกษาของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 และ เขต 2 ควรเป็นอย่างไร
3. ความเหมาะสมของแนวทางการปฏิบัติการแนะแนวการศึกษาของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 และ เขต 2 มีความเหมาะสมมากน้อยเพียงใด
4. ความเป็นไปได้ของแนวทางการปฏิบัติการแนะแนวการศึกษาของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 และ เขต 2 มีความเป็นไปได้มากน้อยเพียงใด

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความต้องการแนวทางการปฏิบัติการแนะแนวการศึกษาของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 และ เขต 2
2. เพื่อพัฒนาแนวทางการปฏิบัติการแนะแนวการศึกษาของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 และ เขต 2
3. เพื่อศึกษาความเหมาะสมของแนวทางการปฏิบัติการแนะแนวการศึกษาของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 และ เขต 2
4. เพื่อศึกษาความเป็นไปได้ของแนวทางการปฏิบัติการแนะแนวการศึกษาของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 และ เขต 2

ความสำคัญของการวิจัย

1. ผลการวิจัยครั้งนี้จะได้แนวทางการปฏิบัติการแนะแนวการศึกษาที่ตรงกับความต้องการของผู้เกี่ยวข้องมีความเหมาะสมและมีความเป็นไปได้สำหรับนำไปปฏิบัติในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 และ เขต 2
2. ผลของการศึกษาวิจัยครั้งนี้จะเป็นข้อมูลและแนวทางการปฏิบัติสำหรับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่จะส่งเสริมสนับสนุนการจัดการแนะแนวการศึกษาในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 และ เขต 2

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย แบ่งออกเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่

1.1.1 ชั้นศึกษาความต้องการแนวทางการปฏิบัติการแนะแนวการศึกษาของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 และ เขต 2 ประชากร ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา ครูแนะแนว กรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครองนักเรียนศึกษานิเทศก์เขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 และ เขต 2

1.1.2 ชั้นพัฒนาแนวทางการปฏิบัติการแนะแนวการศึกษาของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 และ เขต 2 ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารการศึกษามีวุฒิไม่ต่ำกว่าปริญญาเอกสาขาการบริหารการศึกษาหรือสาขาที่เกี่ยวข้องหรือผู้ที่ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการบริหารงานในหน่วยงานทางการศึกษาหรือในสถานศึกษามาแล้วไม่ต่ำกว่า 5 ปี

1.1.3 ชั้นศึกษาความเหมาะสมของแนวทางการปฏิบัติการแนะแนวการศึกษาของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 และ เขต 2 ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารการศึกษามีวุฒิไม่ต่ำกว่าปริญญาโท สาขาการบริหารการศึกษาหรือสาขาที่เกี่ยวข้องหรือผู้ที่ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการบริหารงานในหน่วยงานทางการศึกษาหรือในสถานศึกษามาแล้วไม่ต่ำกว่า 5 ปี

1.1.4 ชั้นศึกษาความเป็นไปได้ของแนวทางการปฏิบัติการแนะแนวการศึกษาของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 และ เขต 2 ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 และ เขต 2 ปีการศึกษา 2548

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย แบ่งออกเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่

1.2.1 ชั้นศึกษาความต้องการแนวทางการปฏิบัติการแนะแนวการศึกษาของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 และ เขต 2 ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา 4 คน ครูแนะแนว 4 คน กรรมการสถานศึกษา 4 คน ผู้ปกครองนักเรียน 2 คน และศึกษานิเทศก์เขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 และ เขต 2 จำนวน 3 คน รวม 17 คน ซึ่งใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างโดยไม่อาศัยทฤษฎีความน่าจะเป็น (Non-probability sampling) ด้วยการเลือกแบบเจาะจง (ยุทธพงษ์ กัวยวรรณ. 2545 : 81)

1.2.2 ชั้นพัฒนาแนวทางการปฏิบัติการแนะแนวการศึกษาของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 และเขต 2 ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน

5 คน ซึ่งใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างโดยไม่อาศัยทฤษฎีความน่าจะเป็นด้วยการเลือกแบบเจาะจง (ยุทธพงษ์ กัยวรรณ. 2545 : 81) โดยผู้วิจัยกำหนดคุณสมบัติของผู้เชี่ยวชาญดังนี้ เป็นผู้มีวุฒิทางการศึกษา ไม่ต่ำกว่าระดับปริญญาเอก สาขาการบริหารการศึกษาหรือสาขาที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา และมีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการจัดการศึกษาในหน่วยงานทางการศึกษาหรือในสถานศึกษา ไม่น้อยกว่า 5 ปี

1.2.3 ขั้นศึกษาความเหมาะสมของแนวทางการปฏิบัติการแนะแนวการศึกษา ของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 และ เขต 2 ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารการศึกษาซึ่งใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างโดยไม่อาศัยทฤษฎีความน่าจะเป็นด้วยการเลือกแบบเจาะจง (ยุทธพงษ์ กัยวรรณ. 2545 : 81) ซึ่งมีคุณสมบัติในด้านใดด้านหนึ่ง คือ มีวุฒิทางการศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับปริญญาโทสาขาการบริหารการศึกษาหรือสาขาที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาและมีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการศึกษาในหน่วยงานทางการศึกษาหรือในสถานศึกษาไม่น้อยกว่า 5 ปี จำนวน 30 คน

1.2.4 ขั้นศึกษาความเป็นไปได้ของแนวทางการปฏิบัติการแนะแนวการศึกษา ของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 และ เขต 2 ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาจำนวน 210 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) ด้วยวิธีการจับสลากคำนวณขนาดจากกลุ่มตัวอย่างที่ยอมให้คลาดเคลื่อนได้ไม่เกิน 0.05 คำนวณโดยใช้ตารางของ เกรจซี และมอร์แกน (ยุทธพงษ์ กัยวรรณ. 2545 : 75 ; อ้างอิงจาก Krejcie and Morgan. 1970. **Education and Psychological Measurement.** pp. 608 – 609)

2. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

2.1 ความต้องการแนวทางการปฏิบัติการแนะแนวการศึกษาของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 และ เขต 2

2.2 แนวทางการปฏิบัติการแนะแนวการศึกษาของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 และ เขต 2

2.3 ความเหมาะสมของแนวทางการปฏิบัติการแนะแนวการศึกษาของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 และ เขต 2

2.4 ความเป็นไปได้ของแนวทางการปฏิบัติการแนะแนวการศึกษาของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 และ เขต 2

นิยามศัพท์เฉพาะ

สถานศึกษา หมายถึง สถานที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
พระนครศรีอยุธยา เขต 1 และ เขต 2

ผู้บริหารสถานศึกษา หมายถึง ผู้อำนวยการสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
พระนครศรีอยุธยา เขต 1 และ เขต 2

การพัฒนา หมายถึง การทำให้เจริญขึ้น

แนวทางการปฏิบัติการการแนะแนวการศึกษา หมายถึง ทางปฏิบัติที่กำหนดหรือวางไว้
เป็นแนวในการช่วยเหลือบุคคลให้ค้นพบและรู้จักตนเองว่ามีความต้องการ มีความถนัด ความสามารถ
ปรับตัวอยู่ร่วมกับผู้อื่น มี 4 ขั้นตอน คือ 1) การเตรียมการและวางแผนการดำเนินการ เช่น การศึกษา
สภาพปัญหา การศึกษาแผนพัฒนางานแนะแนว การศึกษาสภาพความพร้อมของสถานศึกษา
2) การปฏิบัติตามแผน เช่น จัดอบรมบุคลากรให้มีความรู้ ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างครู
ผู้ปกครอง ชุมชน สร้างระบบเครือข่ายการแนะแนว จัดให้มีโครงการเยี่ยมบ้าน 3) การกำกับติดตาม
และประเมินผล เช่น กำหนดให้มีการประเมินผลการดำเนินการ กำหนดวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายใน
การประเมินผล กำหนดวิธีการประเมิน 4) การปรับปรุงและพัฒนา เช่น วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อนำไป
พัฒนา ประชาสัมพันธ์ให้ผู้เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษาได้ทราบ

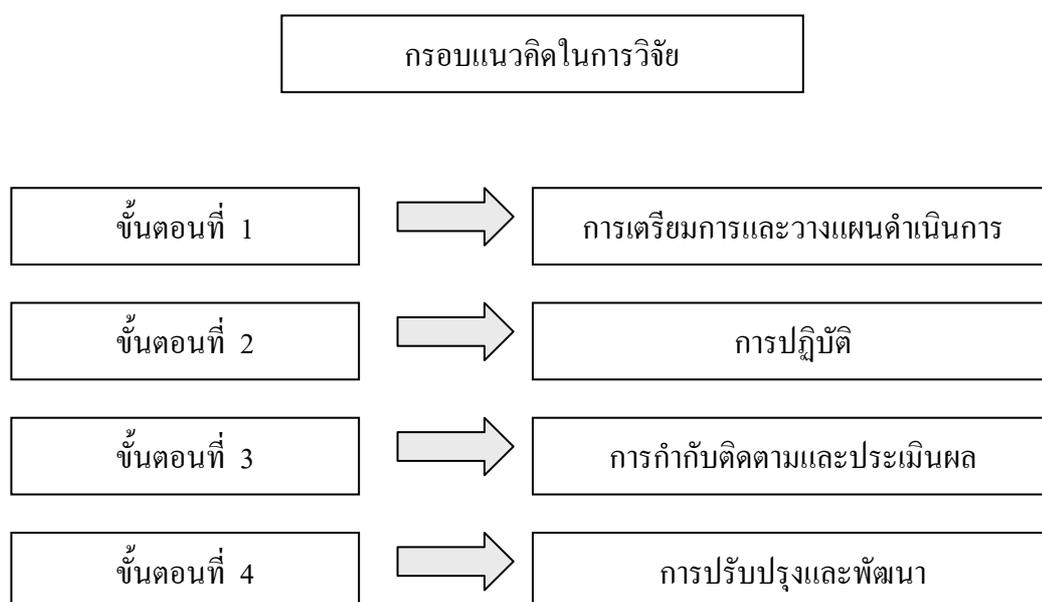
ความเหมาะสมของแนวทางการปฏิบัติการแนะแนวการศึกษา หมายถึง ระดับความ
เหมาะสมของแนวทางการปฏิบัติการแนะแนวการศึกษาโดยวัดจากแบบสอบถามความเหมาะสมตาม
ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นซึ่งมีระดับความ เหมาะสม 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก
ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

ความเป็นไปได้ของแนวทางการปฏิบัติการแนะแนวการศึกษา หมายถึง ระดับความ
เป็นไปได้ของแนวทางการปฏิบัติการแนะแนวการศึกษาโดยวัดจากแบบสอบถามความเป็นไปได้
ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ซึ่งมีระดับของความเป็นไปได้ 5 ระดับ คือ มากที่สุด
มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับงานแนะแนวของ
นักวิชาการ นักวิจัย คู่มือการบริหารงานแนะแนว มาตรฐานคุณภาพงานแนะแนวและแผนพัฒนา
การแนะแนว ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2545-2549) กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ คู่มือการบริหารสถานศึกษา
ขั้นพื้นฐานที่เป็นนิติบุคคลของกระทรวงศึกษาธิการ หลักการบริหารจัดการศึกษา ศึกษาสภาพ
ปัจจุบันเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคของแนวทางการปฏิบัติการแนะแนวการศึกษาของสถานศึกษา

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 และ เขต 2 และนำมาสังเคราะห์ กำหนดเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยการพัฒนาแนวทางการปฏิบัติการแนะแนวการศึกษาของ สถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 และ เขต 2 ซึ่ง ประกอบด้วย แนวทางการปฏิบัติ 4 ขั้นตอน คือ การเตรียมการและวางแผนการดำเนินงาน การปฏิบัติตามแผน การกำกับติดตามประเมินผล การปรับปรุงและพัฒนา ตามแผนภาพประกอบแนวคิดในการวิจัย ดังนี้

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย